

**CEL MAI „BĂTRÂN” EUROPEAN ÎN ROMÂNIA
- OMUL DE LA BUGIULEȘTI-TETOIU -**

Cel mai vechi schelet de humanoid cunoscut a fost găsit în Vâlcea, supranumit „Pescarul de la Lacul Getic”, are „vârsta” de două milioane de ani, datați cu metoda Carbon 12. Descoperirea „Pescarului de pe Lacul Getic” sau a „strămoșului europenilor” a generat o campanie de promovare agresivă în timpul regimului comunist, dar și o serie de controverse de-a lungul timpului, căci cercetători de talie internațională au ajuns la concluzia că „Omul de Bugiulești” are un început de coadă. Specialiștii confirmă că rămășițele au o vechime de aproximativ 2.000.000 de ani.

Povestea „Pescarului de pe Lacul Getic” începe în 1962, când o echipă de cercetători, condusă de istoricul, antropologul și arheologul Constantin Nicolae-Plopșor, avea să facă o descoperire remarcabilă pentru lumea științifică. La scurt timp de la deschiderea șantierului de la Bugiulești, din comuna vâlceană Tetoiu, specialiștii români au scos la iveală un depozit osteologic impresionant de la 23 de mamifere, despre care au spus că are o vechime de 1,8-2 milioane de ani.

Cercetătorii au scos la suprafață de la rămășițele unei girafe până la fosile de maimuță și urs. Descoperirea antropologilor de pe Valea Oltețului a iscat de-a lungul deceniilor o serie de controverse, dar nu din cauza fosilelor animale, ci ca urmare a scoaterii la suprafață a trei fragmente de os, despre care s-a spus că aparțin unui humanoid: Omul de Bugiulești-Tetoiu.

AUSTRALANTHROPUS OLTENESIS, MIT SAU ADEVĂR

Prezentat drept strămoșul europenilor, „Omul de Bugiulești” a ajuns rapid în toate cărțile de istorie din școala generală, dar și în cursurile studențești. Propaganda comunistă a funcționat perfect în anii '60 ai secolului trecut, iar despre „Pescarul de la Lacul Getic” sau „Australanthropus Oltenesis” s-a vorbit în toate mediile științifice internaționale. Oasele despre care s-a spus că aparțin unui humanoid au ajuns la Institutul de Arheologie din București, în timp ce restul fosilelor animale au fost expuse la Muzeul Olteniei din Craiova. Încă din perioada comunistă au existat voci care și-au exprimat îndoiala că cele trei fragmente de oase din Bugiulești au aparținut strămoșului europenilor, dar cercetătorii respectivi nu au fost lăsați să cerceteze fosilele.

Pentru a-i convinge pe specialiștii care au pus la îndoială autenticitatea fosilelor umane găsite la

Bugiulești, autoritățile române au apelat la ajutorul specialistului în antropologie Raymond Dart, cel care a descoperit în 1921, în Africa de Sud, fragmente osoase ce au aparținut unui australopitec (strămoșul hominid al omului, ce seamăna cu un cimpanzeu - n.n.). Raymond Dart s-a deplasat în Tetoiu, dar nu a putut compara fragmentele de os găsite în Vâlcea cu cele descoperite în Africa de Sud. Reprezentanții Muzeului Olteniei care au studiat „fenomenul” de la Bugiulești spun că antropologul a infirmat că cele două femure și tibia găsite în zona Lacului Getic au aparținut celui mai vechi hominid de pe continentul european, la scurt timp după ce a părăsit România.

„OMUL DE BUGIULEȘTI-TETOIU” AVEA UN ÎNCEPUT DE COADĂ

Trei decenii mai târziu, un alt cercetător de talie internațională a spulberat teoria antropologilor români. Belgianul Jean-Marie Cordy susținea că fragmentele osoase ar aparține unui urs. „Concluzia e că nu există omul de Bugiulești. În 1992 sau 1993, în Vâlcea au ajuns niște specialiști belgieni care au examinat oasele. Aceștia au ajuns la concluzia că oasele aparțin unei specii de urs. În cazul de față, nu se pune problema unei confuzii foarte mari, întrucât oasele de urs seamănă cu cele umane. Nimeni nu a mai pretins apoi că la Bugiulești a fost găsit strămoșul europenilor”, declara Aurelian Popescu, muzeograf în cadrul Muzeului Olteniei. După 1990, s-a emis și ipoteza că oasele ar fi de maimuță, dar nu au mai fost efectuate alte expertize din care să rezulte cu certitudine acest lucru. Depozitul osteologic de la Bugiulești a stârnit însă și atenția unor cercetători din America. În anii 2000, aceștia au poposit pe meleagurile vâlcene pentru a studia date suplimentare despre o specie rară de maimuțe.

CUM SE PRESUPUNE CĂ TRĂIA CEL MAI „BĂTRÂN” EUROPEAN

Despre vestigiile umane de la Bugiulești au curs râuri de cerneală atât în țară, cât și în străinătate, descoperirea fiind pomenită în mai toate cărțile despre proto-hominizi sau „oamenii în formare”. Pe baza informațiilor inițiale, unul din istoricii vâlceni a încercat să explice, înainte să se dea verdictul despre autenticitatea fosilelor, cum trăia strămoșul europenilor: „Australanthropus Oltenesis trăia în cete sau hoarde și ducea o viață mult asemănătoare animalelor. În ceea ce privește hrana sau locuința, știa să și-o «aleagă» și să se adăpostească sub stânci, în peșteri sau pe terasele râurilor. Ca ființă inteligentă, a făcut progrese în făurirea uneltelor din os și mai puțin din piatră și pândea, după cum o dovedește osuarul de la Bugiulești, înămolirea animalelor preferate, pe care apoi adesea le sacrifică. Numai așa își găsește explicația faptul că într-un perimetru restrâns s-au descoperit resturile fosile la 28 de specii ierbivore și carnivore, precum și de maimuțe, care nu puteau conviețuiască pașnic”, scria istoricul Gheorghe Petre-Govora în volumul „O preistorie a nord-estului Olteniei”.

RELICVELE DE LA CETATEA ARGEDAVA

Cetatea Argedava a fost descoperită și studiată prima dată în anii '30 ai secolului trecut de către celebrul istoric și arheolog român Vasile Pârvan. Cercetările acestuia au dus la concluzia că tatăl marelui rege unificator dac, Burebista, a fost rege în această cetate. Tot aici au fost descoperite, în 1926, 80 de schelete de uriași, de circa 5 m înălțime fiecare, dar și o serie de pietre ciudate, cu simboluri mistice încrustate pe ele.

Scheletele uriașilor erau îngropate în zona numită Argedava, situată la 10 km sud-vest de București. Această descoperire extraordinară a fost însă trecută sub tăcere de către autorități, iar după numai un an, atât Vasile Pârvan, cât și asistentul său mor în condiții cel puțin dubioase.

În anul 1985, la Scăieni (județul Buzău), încă două schelete, iar lista poate continua. Apoi, la Cetățeni, în anul 2005, s-au mai găsit două schelete gigantice, iar sub Mănăstirea Negru Vodă (Pantelimon, lacul Leabăda), alte 20 de schelete. În toate aceste cazuri, autoritățile au impus să se păstreze tăcerea.

Azi, deși situl arheologic Argedava este de importanță națională și internațională, autorităților parcă nici nu le pasă de istoria strămoșilor noștri. Aici, Istoria este călcată pur și simplu în picioare de toți cei care locuiesc sau trec întâmplător sau cu vreun interes pe aceste meleaguri.

Singurii interesați de relicvele de la Argedava sunt așa-numiții arheologi amatori, aflați în căutarea unor comori arheologice, care au găsit din când în când aici: podoabe de aur și argint, unelte, ceramică etc, ce reprezintă, adunate în timp, o proporție însemnată a acestor descoperiri de pe teritoriul României de azi. Membrii Asociației „Vatra Daciei” au semnalat toate cele de mai sus, dar nimeni, nici măcar aceștia, nu a luat nicio măsură până acum...

EMIL STRĂINU, EMILIAN M. DOBRESCU

Din volumul „Agenda Secretă. Ce ne ascund Conducătorii Lumii?!?”

0%

User Rating: Be the first one !